

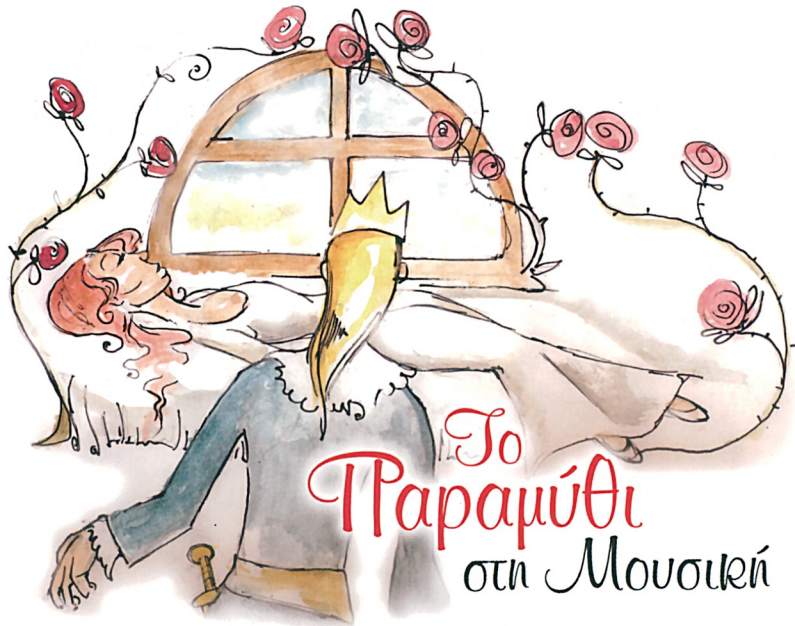

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

με την υποστήριξη

ALPHA 1|2|3
άνευρα ζωής

από την ALPHA BANK

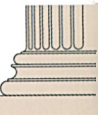
Το
Παραμύθι
στη Μουσική

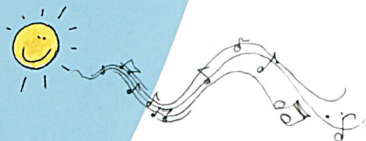
ομμα
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΡΩΪΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Χορηγοί Επικοινωνίας

www.cultureguide.gr

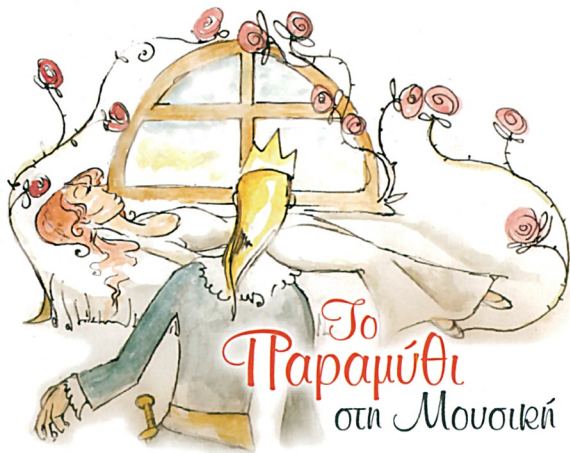
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΡΩΪΝΑ

Κυριακή 31 Οκτωβρίου 2004

ALPHA 1|2|3

Η ζωή ανοίγεται μπροστά σας

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ALPHA 1|2|3 ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ ΕΩΣ 27 ΕΤΩΝ

ALPHA 1|2|3. Η νέα Σειρά προϊόντων και υπηρεσιών που δημιούργησε η Alpha Bank για κάθε παιδί, από τη στιγμή που θα γεννηθεί μέχρι και τα 27 του χρόνια. Η Σειρά ALPHA 1|2|3, διευκολύνει τους γονείς να προσφέρουν στα παιδιά τους ένα πικερί σίγουρο οικονομικά μέλλον και να τα καλύψουν στις καθημερινές τους ανάγκες. Παράλληλα προσφέρει στα ίδια τα παιδιά, τους εφήβους και τους νέους, ευκαιρίες και εμπειρίες που θα τους βοηθήσουν να σταθούν γερά στα πόδια τους. Η Σειρά ALPHA 1|2|3 περιλαμβάνει προϊόντα και υπηρεσίες που προσαρμόζονται σε κάθε στάδιο της ζωής τους.

ALPHA 1|2|3 για παιδιά έως και 14 ετών

ALPHA 1|2|3 για εφήβους από 15 έως και 17 ετών

ALPHA 1|2|3 για νέους από 18 έως και 27 ετών

www.alpha1-2-3.gr

ALPHA 1|2|3

άνοιγμα ζωής

Άνοιγμα στη Μουσική

Η Alpha Bank, κοντά στις ανάγκες των νέων ανθρώπων και της ελληνικής οικογένειας, δημιούργησε τη Σειρά προϊόντων Alpha 1|2|3 για κάθε παιδί, από την ημέρα που θα γεννηθεί μέχρι και τα 27 του χρόνια.

Η Σειρά Alpha 1|2|3 διευκολύνει τους γονείς ώστε να προσφέρουν στα παιδιά τους ένα πιο σίγουρο οικονομικά μέλλον και να καλύψουν τις καθημερινές ανάγκες τους. Παράλληλα, προσφέρει στα ίδια τα παιδιά, τους εφήβους και τους νέους ευκαιρίες και εμπειρίες που θα τους βοηθήσουν να σταθούν γερά στα πόδια τους.

Στο πλαίσιο αυτό, η Σειρά Alpha 1|2|3 υποστηρίζει τα εκπαιδευτικά προγράμματα του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης -σχολικές παραστάσεις και μουσικά πρωινά- που σκοπό έχουν να κάνουν τα Μεγάλα Μουσικά Έργα προσιτά στα παιδιά και τους νέους.

Οι νεαροί θεατές θα έχουν την ευκαιρία να λάβουν χρήσιμες πληροφορίες για το συνθέτη, το έργο που παρουσιάζεται, τα μουσικά όργανα και τις ιδιαιτερότητές τους, μέσα από παρουσιάσεις και ειδικό εκπαιδευτικό υλικό.

Ξεναγήσεις στον Ο.Μ.Μ.Θ., συνομιλίες με τους διοργανωτές των παραστάσεων ή παρακολούθηση κάποιας πρόβας, αποτελούν εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν και θα συμπληρώσουν τη συνεργασία των δύο οργανισμών, προσφέροντας στους νέους τη δυνατότητα να γίνουν δέκτες ποιοτικών ακουσμάτων και παραστάσεων που ανοίγουν νέους ορίζοντες.

με την υποστήριξη

ALPHA 1|2|3
άνοιγμα ζωής

από την ALPHA BANK

Πρόγραμμα

Α΄ μέρος

MAURICE RAVEL (1875-1937):

Ma mère l'oye (Η μητέρα μου η χίνα)

I. **Favane de la Belle au bois dormant**

(Χορός της Ωραίας Κοιμωμένης)

II. **Le petit Poucet**

(Ο Κοντορεβιθούλης)

III. **Laideronnette, impératrice des pagodes**

(Λαϊντερονέτ, η αυτοκράτειρα των παγόδων)

IV. **Les entretiens de la Belle et de la Bête**

(Συνομιλία της Πεντάμορφης με το Τέρας)

V. **Le jardin féerique**

(Ο νεραϊδόκηπος)

Β΄ μέρος

NICOLAI A. RIMSKY-KORSAKOV (1844-1908):

Scheherazade (Σεχραζάντ), **Opus 35**

Συμφωνική Σουίτα βασισμένη στον κύκλο παραμυθιών *Χίλιες και Μία Νύχτες*

I. **The sea and Sinbad's ship** – Largo e maestoso

(Η θάλασσα και το καράβι του Σεβάχ)

II. **The story of the Calender Prince** – Lento

(Η ιστορία του Πρίγκιπα Κάλεντερ)

III. **The young prince and the young princess**

– Andantino quasi allegretto

(Ο νεαρός πρίγκιπας και η νεαρή πριγκίπισσα)

IV. **Festival in Bagdad, The Sea, Shipwreck,**

Finale – Allegro molto

(Γιορτή στη Βαγδάτη, Η θάλασσα, Το ναυάγιο, Φινάλε)

(Ma mère l' oye)

Η μητέρα μου η χίνα

Ο Ravel αγαπούσε πολύ τα παιδιά, τα παλιά μηχανικά παιχνίδια και τα ζώα.

Συχνά ξέφευγε από τις παρέες των μεγάλων και έπαιζε με τα παιδιά των φίλων του και τα παιχνίδια τους.

Η μητέρα μου η χίνα είναι μια σουίτα γραμμένη το 1908 αρχικά για πιάνο για τέσσερα χέρια, την οποία ο Ravel αφιέρωσε στα δύο παιδιά του φίλου του Cyprien Godebski, Jean και Mimie.

Στην προσπάθειά του να τα παροτρύνει να μελετούν πιάνο έγραψε μουσική βασισμένη στα γνωστά παιδικά παραμύθια των Perrault, Mme d' Aulnoy και Leprince de Beaumont που τους διάβαζε.

«Την περίοδο 1906 - 1908 κάναμε συχνά διακοπές στο εξοχικό σπίτι των γονιών μας, La Grangette στο Valvins. Εκεί ήταν που ο Ravel ολοκλήρωσε, ή τουλάχιστον μας έδωσε το έργο *Ma mère l' Oye*.

Όμως τόσο ο αδελφός μου όσο και εγώ δεν ήμασταν τότε σε ηλικία να εκτιμήσουμε τέτοια αφιέρωση και το είδαμε περισσότερο ως κάτι το καταναγκαστικό.

Ο Ravel ήθελε να το παίξουμε στην πρώτη μας

Μελοποίησε από τα παραμύθια τις σκηνές που θεώρησε πιο σημαντικές, ελπίζοντας πως θα τα ενθαρρύνει να παίξουν τη σουίτα δημόσια. Τελικά το έργο παίχτηκε από δύο άλλα παιδιά στη συναυλία, γιατί ο Jean και η Mimie ήταν πολύ ντροπαλοί για να παίξουν μπροστά σε κόσμο.

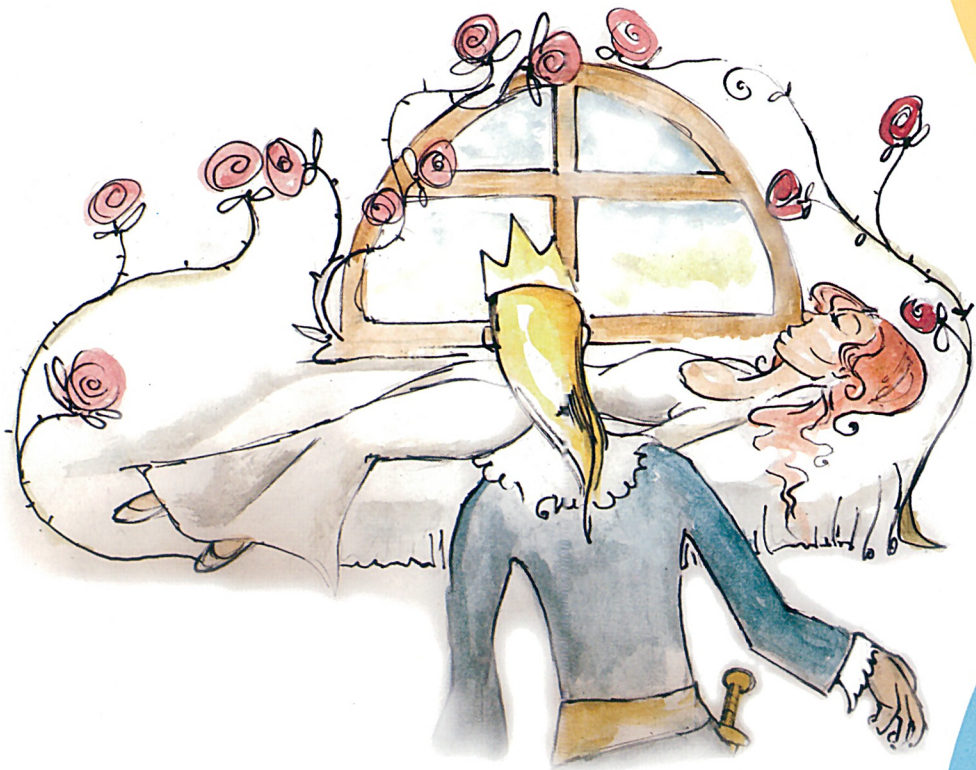
Το 1911 ο Ravel έκανε μια μεταγραφή της σουίτας για ορχήστρα και τελικά, προσθέτοντας μερικά ακόμη μέρη, το έργο παρουσιάστηκε το 1912 ως μπαλέτο.

Από τότε, *Η μητέρα μου η χίνα* είναι ένα δημοφιλές κομμάτι που συμπεριλαμβάνεται συχνά στο ρεπερτόριο των ορχηστρών, με μεγάλη απήχηση στο κοινό.

δημόσια συναυλία, αλλά η ιδέα με γέμισε τρόμο. Ο αδελφός μου, λιγότερο ντροπαλός και χαρισματικότερος από μένα στο πιάνο, το αντιμετώπισε πιο ψύχραιμα. Όμως παρά τα μαθήματα που μας έκανε ο Ravel, φοβόμουν σε τέτοιο βαθμό, που η ιδέα τελικά εγκαταλείφθηκε». Mimie Godebska Blacque-Belair (1938)

Ma mère l' oye (η μητέρα μου η χίνα), Maurice Ravel, εκδ. ATLANTIS εκδοτικός οίκος μουσικών βιβλίων

Το πρώτο παραμύθι είναι

Η Ωραία Κοιμωμένη

Η κόρη του βασιλιά βυθίστηκε σε έναν βαθύ ύπνο που κράτησε εκατό χρόνια, όταν της έκανε μάγια μια κακή νεράιδα.

Κοιμόταν στο παλάτι της που σκεπάστηκε από αγριοτριανταφυλλιάς.

Ο βασιλιάς, η βασίλισσα, οι καμαριέρες, οι υπηρέτες, οι μάγειροι, οι κυνηγοί, ακόμα και τα ζώα στους στάβλους μαρμάρωσαν όταν η Ωραία Κοιμωμένη βυθίστηκε στον ύπνο.

Η μουσική ηχεί σιγανά και πολύ-πολύ τρυφερά. Ο Ravel επέλεξε ένα απαλό όργανο όπως το φλάουτο, σαν να φοβόταν μην την ξυπνήσει.

Ακόμα κι ο πρίγκιπας που καταφέρνει να περάσει μέσα από το αγκαθωτό τείχος των ρόδων για να την ξυπνήσει με ένα φιλί, πλησιάζει στις μύτες των ποδιών του ώστε να μην την τρομάξει.

Το δεύτερο παραμύθι είναι

Ο Κοντορεβιθούλης

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό ένα ζευγάρι ξυλοκόπων που είχε επτά παιδιά.

Το έβδομο, ένα αγόρι, δεν ήταν μόνο το μικρότερο, αλλά και το πιο έξυπνο.

Επειδή δεν ήταν μεγαλύτερο από έναν αντίχειρα, το ονόμασαν Κοντορεβιθούλη.

Οι γονείς του ήταν πάμπτωχοι και δεν είχαν τίποτα να δώσουν στα παιδιά τους να φάνε.

Στην αγωνία τους μην τυχόν και πεθάνουν από την πείνα, αποφάσισαν να αφήσουν τα παιδιά μόνα στο δάσος. Ίσως να βρίσκονταν κάποιοι καλοί άνθρωποι να τα πάρουν μαζί τους και να τους δώσουν φαγητό.

Ο Κοντορεβιθούλης κρυφάκουσε την κουβέντα των γονιών του.

Το αήλιο ηρωϊ έκρυψε από το ηρωϊνό ένα κομμάτι ψωμί. Στο δρόμο για το δάσος προχωρούσε πάντα τελευταίος. Σκόρπιζε ψίχουλα με τη σκέψη πως έτσι θα έβρισκε σίγουρα το δρόμο της επιστροφής για το σπίτι του κι όταν τα παιδιά έμειναν μόνα και φοβισμένα στο δάσος, ο Κοντορεβιθούλης σκέφτηκε: εγώ θα βρω το δρόμο. Ψάχνοντας όμως για τα ψίχουλά του, διαπίστωσε γεμάτος τρόμο ότι τα είχαν φάει τα πουλιά.

Αυτή ακριβώς τη στιγμή επέλεξε ο Ravel να περιγράψει με τη μουσική του. Ζωντανεύει στη φαντασία μας το στριφογυριστό μονοπάτι με τα ψίχουλα μέσα στο απέραντο και τρομακτικό δάσος. Ο φόβος του μικρού ήρωα περιγράφεται από το όμπιο που η μελωδία του γίνεται όλο και πιο σπαρακτική.

Ξαφνικά τα φύλλα του δάσους αρχίζουν να θροϊζουν, στην αρχή σιγανά, μετά όλο και πιο δυνατά, υπόκωφα. Το θρόισμα και το φόβο του Κοντορεβιθούλη που ολοένα μεγαλώνει αποδίδει εξάισια η ορχήστρα.

Στο τέλος ακούγεται το μικρότερο όργανο της ορχήστρας, το πίκολο φλάουτο. Περιγράφει το φόβο και τη θλίψη του Κοντορεβιθούλη που τώρα έγινε ακόμη πιο μικρός, όσο ένα νύχι.

Ο Ravel επέλεξε να μην μελοποιήσει το τέλος του παραμυθιού, όπου χάρη στην εξυπνάδα του Κοντορεβιθούλη τα παιδιά ξεφεύγουν από τον κακό γίγαντα και επιστρέφουν σώα στους γονείς τους.

Το τρίτο παραμύθι είναι

Λαϊντερονέτ, η αυτοκράτειρα των παγόδων

Η *Αυτοκράτειρα των παγόδων* είναι μια εξωτική ιστορία.

Μέσα από μυστηριώδεις συνθήκες ένα άσχημο κορίτσι βρέθηκε σε μια μακρινή χώρα και εκεί μεταμορφώθηκε σε όμορφη πριγκίπισσα.

Σε αυτή τη χώρα ζούσαν πολύ μικροκαμωμένοι άνθρωποι, οι παγόδοι και οι παγοδίνες (μικρές ασιατικές πορσελάνινες φιγούρες θεών).

Η Λαϊντερονέτ έκανε το μπάνιο της σε μια υπέροχη κρυστάλλινη μπανιέρα, περιτριγυρισμένη από παγόδους που έπαιζαν εξωτική μουσική και χαίρονταν για την πανέμορφη πριγκίπισσά τους. Επειδή όμως ήταν τόσο μικροσκοπικοί, έπρεπε να κατασκευάζουν μόνοι τους τα όργανά τους.

Έφτιαχναν βιολιά από τσόφλια φουντουκιών, βιολοντσέλα από τσόφλια καρυδιών και το πίκολο φλάουτο από το μίσχο ενός φύλλου.

Το ξυλόφωνο ήταν φτιαγμένο από αμύγδαλα βαημένα στη σειρά, που οι παγόδοι τα χτυπούσαν με οδοντογλυφίδες.

Ο Ravel περιγράφει χαρωπά και ζωντανά τη μουσική των μικροκαμωμένων ανθρώπων.

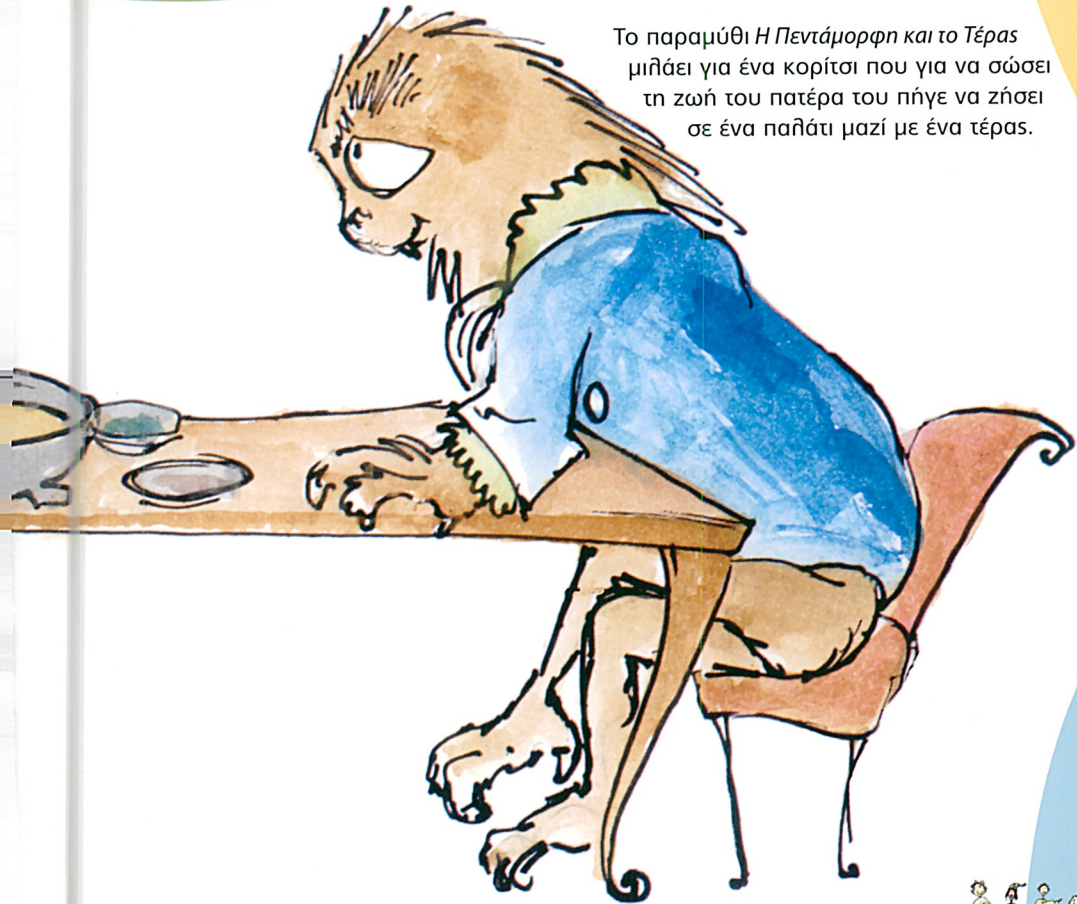

Το τέταρτο παραμύθι είναι

Η Πεντάμορφη και το Τέρας

Το παραμύθι *Η Πεντάμορφη και το Τέρας* μιλάει για ένα κορίτσι που για να σώσει τη ζωή του πατέρα του πήγε να ζήσει σε ένα παλάτι μαζί με ένα τέρας.

Το κορίτσι ήταν πολύ όμορφο.
Το τέρμα αντίθετα ήταν φοβερά άσχημο,
με ένα μαύρο πυκνό τρίχωμα. Από το
στόμα του εξέιχαν τα δόντια του και τα
μάτια του ήταν γουρλωμένα. Αλλά πάνω
από όλα είχε μια τρομακτική φωνή.

Η πεντάμορφη ερμηνεύεται από το κληρινέ-
το και το τέρμα από το κόντρα φαγκότο, το
μεγαλύτερο και βαθύτερο ζύλινο
πνευστό.

Ο Ravel περιγράφει με τη μουσική του τη
συνομιλία της πεντάμορφης με το τέρμα την
ώρα που τρώνε μαζί στο τραπέζι και
θέληντας να δείξει πως στα κορίτσια αρέσει
να χορεύουν βαλς, διαλέγει για το κληρινέ-
το ένα βαλς. Η μελωδία του όμως είναι
θλιμμένη, γιατί η πεντάμορφη νοσταλγεί τον
πατέρα της και φοβάται το τέρμα.

Το τέρμα είναι πολύ ερωτευμένο μαζί της.
Καθώς συζητούν, στην προσπάθειά του
να μην την τρομάξει με τη φωνή του,
μιλάει ψηλά και απαλά, αλλά η φωνή
του όλο και γλιστράει προς τα κάτω.

Θέλει να της ψιθυρίσει κάτι γλυκό,
αλλά μουγκρίζει και βρυχάται βαθιά.
Τόσο δυνατά μουγκρίζει που τρέμει όλο
το παλάτι.

Το μεγάλο τύμπανο περιγράφει το πάτωμα
που τρέμει και τα κρεμαστά πιατίνια, τις
τσαμόπορτες που σείονται.
Το κόρνο περιγράφει το θόρυβο που
κάνουν τα ποτήρια και τα μαχαιροπήρουνα
στο τραπέζι καθώς κουδουνίζουν ελαφρά
χτυπώντας μεταξύ τους.

Η πεντάμορφη φοβάται πάρα πολύ.

Όμως παρόλο που το τέρμα ακούγεται
τρομακτικό, η συνομιλία τους είναι
όμορφη και τρυφερή.

Ρωτάει την πεντάμορφη:

- «Πες μου, δεν είμαι τρομερά άσχημος;»

- «Ναι», λέει η πεντάμορφη, «είσαι άσχη-
μος. Πρέπει να σου το πω, γιατί δεν
μ' αρέσει να λέω ψέματα. Αλλά έχεις
καλή καρδιά».

- «Και σε τι με βοηθάει η καλή καρδιά! Γιατί δεν είμαι μόνο άσχημος, είμαι και ανόητος».

- «Όχι, δεν είσαι ανόητος. Όταν λείπει κανείς πως είναι ανόητος, τότε παύει να είναι. Κανένας ανόητος δεν θα έλεγε ποτέ κάτι τέτοιο για τον εαυτό του».

- «Ναι, αλλά τι να κάνω για την ασχήμια μου; Προκαλεί τόσο τρόμο!»

- «Αχ! Παρηγορήσου. Υπάρχουν πολλοί όμορφοι άνθρωποι, με ωραίο πρόσωπο και σώμα, όμως μέσα τους κρύβουν μια ψεύτικη, διεφθαρμένη καρδιά. Εσύ με το φοβερό σου παρουσιαστικό αλλά με την καλή σου καρδιά, μου είσαι πιο αγαπητός.»

Η πεντάμορφη σιγά-σιγά σταμάτησε να φοβάται. Άρχισε με τον καιρό να αγαπά το τέρας και στο τέλος μάλιστα δέχτηκε να το παντρευτεί.

Και τότε, το τέρας μεταμορφώθηκε σε έναν όμορφο πρίγκιπα που του είχαν κάνει μάγια.

Τη στιγμή της μεταμόρφωσης αυτής ακούγεται η άρπα με ένα μεγάλο γκλιζάντο. Η αρπίστρια γλιστράει τα δάχτυλά της πάνω από όλες τις χορδές και ο πρίγκιπας ξεπετάγεται μέσα από το μαύρο δέρμα του τέρατος.

Τώρα η φωνή του είναι ψηλή και μελωδική και γι' αυτό, το όργανο που επέλεξε ο Ravel για τον πρίγκιπα, είναι το βιολί.

Το πέμπτο παραμύθι είναι

Ο νεραϊδόκηπος

Το τελευταίο παραμύθι της σουίτας περιγράφει ένα φανταστικό περιβόλι, στους ολάνθιστους κήπους του οποίου ζουν νεραϊδες.

Ο Ravel περιγράφει το νεραϊδόκηπο αυξομειώνοντας βαθμιαία την ένταση του ήχου με αργές, πανηγυρικές συγχορδίες, έως ότου η οπτασία του εξαφανίζεται τελικά σε λαμπερά και θριαμβευτικά γκλισάντα¹.

Μαρία Μπελίδου

¹ Γκλισάντο: Σημάνει «γλιστρώνας». Είναι το πολύ γρήγορο παίξιμο από συνεχόμενες νότες.

Maurice Ravel

(1875-1937)

Ο Maurice Ravel, συνθέτης ενός από τα πιο δημοφιλή έργα του κλασικού ρεπερτορίου, του *Μποθέρ*, γεννήθηκε στις 7 Μαρτίου του 1875 στη βασιλική κωμόπολη Ciboure της νότιας Γαλλίας, κοντά στα γαλλο-ισπανικά σύνορα. Σύντομα μετά τη γέννησή του η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου ο Ravel έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του.

Ξεκίνησε μαθήματα μουσικής στα επτά του χρόνια και οι γονείς του, ενθαρρύνοντας το ταλέντο του, τον έγραψαν το 1889 στο Ωδείο του Παρισιού. Λέγεται μάλιστα πως ο πατέρας του τον «δωροδοκούσε» με μισό φράγκο για κάθε μισή ώρα μελέτης πιάνου. Την ίδια χρονιά ο δεκαετράχρονος Ravel επισκέφτηκε τη φημισμένη Διεθνή Έκθεση του Παρισιού. Εκεί είχε την ευκαιρία να δει από κοντά και να μαγευτεί από ένα πλήθος νέων επιτευγμάτων, να έρθει σε επαφή με ξένους πολιτισμούς και να ακούσει μουσική από όλο τον κόσμο, γεγονός που επηρέασε καθοριστικά την πορεία του ως συνθέτη. Σε όλη τη διάρκεια της καριέρας του έγραφε μουσική εμπνευσμένη από την κλασική αρχαιότητα και από τόπους που φάνταζαν μακρινοί και εξωτικοί, όπως η Ισπανία, η Ρωσία, οι χώρες της ανατολής. Αντλήσκει ιδέες από μια πληθώρα ακουσμάτων, όπως η αφροαμερικάνικη τζαζ μουσική, τα παραδοσιακά τραγούδια από όλη την Ευρώπη και το ιμπρεσιονιστικό στυλ.

Ιμπρεσιονισμός. Το κίνημα του ιμπρεσιονισμού στη μουσική τοποθετείται περίπου την περίοδο ανάμεσα στα τέλη του 19ου και τα μέσα του 20ού αιώνα. Όπως και το κίνημα του ιμπρεσιονισμού στις εικαστικές τέχνες από το οποίο προέρχεται, ξεκίνησε στη Γαλλία. Ο C. Debussy και ο M. Ravel θεωρήθηκαν οι κύριοι εκπρόσωποι των ιμπρεσιονιστικών κινήματων στη μουσική. Σκοπός των ιμπρεσιονιστών ήταν να αποδώσουν τη συναισθηματική αντίδραση σε ένα γεγονός, τόπο ή πράγμα και όχι την ακριβή απεικόνισή του. Γι αυτούς ο υποκειμενός.

Το 1901, ως μαθητής στην τάξη σύνθεσης του Gabriel Fauré στο Ωδείο του Παρισιού, συμμετείχε, κερδίζοντας το δεύτερο βραβείο, στον πολυπόθητο για την εποχή εκείνη διαγωνισμό «Prix de Rome» που θα του άνοιγε το δρόμο προς μια επιτυχημένη και εξασφαλισμένη σταδιοδρομία. Τελικά, μετά από πέντε αποτυχημένες προσπάθειες που έκανε προκειμένου να κερδίσει το πρώτο βραβείο (διάκριση που είχαν κερδίσει στο παρελθόν οι Berlioz, Bizet και Debussy), εγκατέλειψε οριστικά το Ωδείο το 1905 και ακολούθησε την καριέρα του ελεύθερου επαγγελματία.

Ο Ravel αποτέλεσε μέλος μιας πρωτοποριακής ομάδας καλλιτεχνών που ονομαζόταν «Οι Απάχιδες». Το όνομα οφείλεται σε έναν εφημεριδοπώλη που συνάντησε την ομάδα σε δρόμο του Παρισιού και ξαφνιασμένος από την εκκεντρική τους εμφάνιση, τους αποκάλεσε έτσι. Η ομάδα δημιουργήθηκε στο τέλος του 19ου αιώνα από μουσικούς, ζωγράφους και ποιητές και οι τακτικές συγκεντρώσεις προσέφεραν στα μέλη της νέα ερεθίσματα για το έργο τους, καθώς και ένα ευχάριστο περιβάλλον συζητήσεων για θέματα αισθητικής.

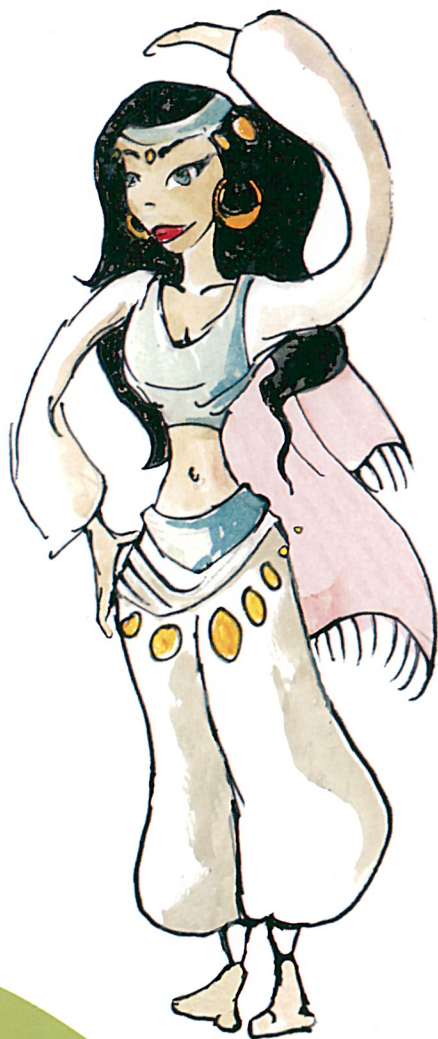
Μαζί με τον Debussy και το Stravinsky, ο Ravel ήταν από τους συνθέτες που με το έργο τους έβαλαν τέλος στην αυστρογερμανική μουσική κυριαρχία στην Ευρώπη. Μολονότι αντιλούσε έμπνευση από τη μουσική του παρελθόντος και από τα παιδικά του ακούσματα, θεωρήθηκε

πρωτοπόρος και κύριος εκπρόσωπος της γαλλικής μουσικής. Οι συνθέσεις του επηρέασαν σημαντικά τις μουσικές τάσεις του 20ού αιώνα, ανοίγοντας το δρόμο στο έργο του Stravinsky και στην αντι-ρομαντική σχολή που άνθισε στη δεκαετία του 1920 και τις αρχές του '30. Ο Stravinsky θαυμάζοντας το έργο του Ravel αναφερόταν σε αυτόν ως «ο Ελβετός ωρολογοποιός», γιατί τα έργα του χαρακτηρίζονταν από ρυθμική ακρίβεια όμοια με των μηχανισμών ρολογιών, καθαρότητα των μελωδιών και σαφή δομή.

Ο Ravel συνέθεσε όπερες (*Η Ισπανική Ωρα, Το Παιδί και τα Μάγια*), μπαλέτα (*Μποπερό, Η μητέρα μου η χίνα, Δάφνης και Χλόη*), έργα για ορχήστρα (*Ισπανική Ραψωδία, Ο Τάφος του Κουπρέν, Το Βαλς*), έργα μουσικής δωμάτιου (*Παβάνο για μια Νεκρή Ινφάντα, Τσιγγάνα, Όνειρο, Κουαρτέτο εγχόρδων*), έργα για φωνή (*Σεχραζάντι*), δύο κοντσέρτα για πιάνο και πολλαπλά έργα για σόλο πιάνο (*Παιχνίδια του νερού, Καθρέφτες, Ο Γκασπάρ της Νύχτας, Η μητέρα μου η χίνα*). Στην προσπάθειά του να καταγράψει στη μουσική του λαϊκούς σκοπούς άλλων χωρών, προσέγγισε και την παραδοσιακή μουσική της Ελλάδας. Συνέθεσε *Πέντε ελληνικές δημοτικές μελωδίες*, στις οποίες εναρμόνισε για φωνή και πιάνο τέσσερα χιώτικα δημοτικά τραγούδια από τη συλλογή Hubert Pernot και ένα από τη συλλογή Μάτσα.

Μαρία Μπελίδου

Σεχραζάντ, Opus 35

Συμφωνική Σουίτα βασισμένη στον κύκλο παραμυθιών *Χίλιες και Μία Νύχτες*.

«Ο σουλτάνος Σαχριάρ, πεπεισμένος για την υποκρισία και την απιστία όλων των γυναικών, ορκίστηκε να εκτελεί κάθε μία από τις γυναίκες του μετά την πρώτη νύχτα που θα περνούσε μαζί τους. Η σουλτάνα Σεχραζάντ όμως κατάφερε να σώσει τη ζωή της χρησιμοποιώντας το εξής τέχνασμα: άρχισε να διηγείται στο σουλτάνο μια σειρά παραμυθιών που κράτησαν χίλιες και μία νύχτες. Κυριευμένος από την περιέργεια, ο μονάρχης ανέβαλλε από μέρα σε μέρα την εκτέλεση της γυναίκας του, έως ότου ανακάλεσε οριστικά τον τρομερό όρκο του».
(Από τον πρόλογο του Rimsky-Korsakov στην παρτιτούρα της Σεχραζάντ).

Χάρη στην εξυπνάδα και την πονηριά της, η Σεχραζάντ, κόρη του βεζίρη στην αυλή του χαλίφη Σαχριάρ, έδωσε τέλος στο τρομερό έγκλημα του χαλίφη που κράτησε τρία χρόνια και κόντευε να αφανίσει όλο το γυναικείο πληθυσμό της Βαγδάτης. Ζήτησε από τον πατέρα της να της επιτρέψει να παντρευτεί το χαλίφη και να γίνει το επόμενο θύμα του και από την αδελφή της να της ζητήσει μετά την τελε-

τή του γάμου να διηγηθεί μία ιστορία. Έτσι η Σεχραζάντ ξεκινούσε κάθε βράδυ την αφήγηση των παράξενων εξωτικών παραμυθιών της μέχρι να ξημερώσει, για να συνεχίσει το επόμενο βράδυ, αναβάλλοντας το θάνατό της για μια μέρα κάθε φορά. Εκμεταλλευόμενη την περιέργεια του χαλίφη, κατάφερε να σώσει τη ζωή της και των υπόλοιπων παρθένων της χώρας, για χίλιες και μία νύχτες. Τη χιλιοστή δεύτερη μέρα, ο Σαχριάρ αποφάσισε να της χαρίσει τη ζωή για πάντα και να την κάνει βασίλισσα.

Τα *Παραμύθια της Χαλιμάς*, όπως είναι γνωστές οι *Χίλιες και Μία Νύχτες* στην Ελλάδα, είναι ένα αριστούργημα της αραβικής λογοτεχνίας και αποτελεί μια από τις σπουδαιότερες συλλογές παραμυθιών στην ιστορία.

Η γοητεία τους δεν άφησε ασυγκίνητο το Rimsky-Korsakov, ο οποίος συνέθεσε τη συμφωνική σουίτα *Σεχραζάντ* -το δημοφιλέστερο ίσως έργο του- το καλοκαίρι του 1888. Διηύθυνε ο ίδιος την πρεμιέρα της

στις 3 Νοεμβρίου της ίδιας χρονιάς, στο Club Nobility της Αγίας Πετρούπολης. Όπως αναφέρει ο Rimsky-Korsakov στην αυτοβιογραφία του το 1909, είχε γοητευτεί από αρκετά επεισόδια και θέματα των αραβικών παραμυθιών, τα οποία χρησιμοποίησε διάσπαρτα στα τέσσερα μέρη της σουίτας του χωρίς συγκεκριμένη σειρά ή σύνδεση μεταξύ τους. Συνέθεσε μελωδίες (λάιτ-μοτίφ) που συνδέονται με τις ιστορίες και τους ήρωες των παραμυθιών. Έτσι κάθε φορά που εμφανίζεται στο έργο ένα μουσικό θέμα, ο ακροατής αναγνωρίζει ποιον περιγράφει η μουσική.

«Το κοινό στοιχείο που ενώνει τα τέσσερα μέρη της σουίτας μου είναι οι σύντομες εισαγωγές στο πρώτο, δεύτερο και τέταρτο μέρος, καθώς και το ιντερμέτζο στο τρίτο μέρος, όπου η σόλο μελωδία του βιοηλιού περιγράφει την ίδια τη Σαχραζάντ καθώς διηγείται τα καταπληκτικά παραμύθια της στο σκληρό χαλίφη.

Το φινάλε του τέταρτου μέρους εξυπηρετεί τον ίδιο καλλιτεχνικό σκοπό».

«Μάταια αναζητά ο κόσμος στη σουίτα μου θέματα συνδεδεμένα αμέσως με τις ίδιες ποι-

τικές ιδέες και αντιλήψεις των παραμυθιών. Αντίθετα, όλα αυτά τα λάιτ-μοτίφ δεν είναι τίποτε άλλο παρά γνήσιο μουσικό υλικό, ή συγκεκριμένα θέματα κατάλληλα για συμφωνική ανάπτυξη, που συσπειρώνονται και σκορπίζονται σε όλα τα μέρη της σουίτας, εναλλασσόμενα και συνυφασμένα το ένα με το άλλο. Καθώς εμφανίζονται κάθε φορά με διαφορετικό τρόπο, απεικονίζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά, εκφράζουν διαφορετικές διαθέσεις και αντιστοιχούν κάθε φορά σε διαφορετικές εικόνες και πράξεις».

«Με τον τρόπο αυτό, αναπτύσσοντας το μουσικό υλικό αρκετά ελεύθερα, είχα στο μυαλό μου τη δημιουργία μιας ορχηστρικής σουίτας σε τέσσερα μέρη, στενά δεμένης με μουσικά θέματα και μοτίβα που παρουσίαζαν όπως ήταν ένα καλειδοσκόπιο από εικόνες και σκίτσα παραμυθιών ανατολίτικου χαρακτήρα».

Το πρώτο μέρος ξεκινάει με μια εισαγωγή όπου ακούγονται τα θέματα των δύο κύριων χαρακτήρων, πρώτα το δυναμικό θέμα του σουητάνου Σαχριάρ και μετά το μελωδικό θέμα της Σαχραζάντ από το σόλο βιοηλί. Αμέσως μετά αρχίζει μια όμορφη μελωδία

που μας φέρνει στο μυαλό την εικόνα της απέραντης θάλασσας όπου αρμενίζει το πλοίο του Σίνμπαντ ή Σεβλάχ του Θαλασσινού. Κατά τη διάρκεια όλη του πρώτου μέρους επανέρχονται τα θέματα της Σεχραζάντ και του σουλτάνου.

Η μελωδία του βιοηλιού εισάγει το δεύτερο μέρος, καθώς η Σεχραζάντ ξεκινάει να διηγείται στο σουλτάνο μια νέα ιστορία της, αυτή του Πρίγκιπα Κάλντερ. Τον Πρίγκιπα περιγράφει μια εκφραστική και εύθυμη μελωδία παιγμένη από το φαγκότο. Την ευχάριστη διάθεση διακόπτουν απότομα το τρομπόνι και η τρομπέτα που παίζουν το θέμα του σουλτάνου, αηλιά σύντομα η μουσική ξαναγαληνεύει καθώς το θέμα του Πρίγκιπα Κάλντερ εμφανίζεται πάλι.

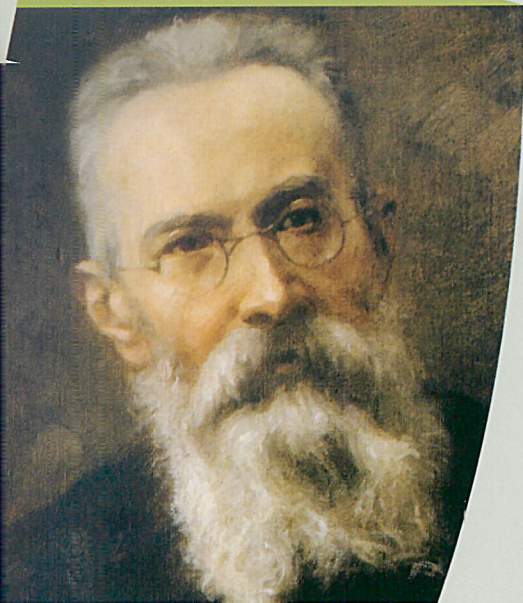
Το τρίτο μέρος έχει τρυφερή και γαλήνια διάθεση περιγράφοντας την *Ιστορία του νεαρού Πρίγκιπα και της νεαρής Πριγκίπισσας*. Το σόλο βιολί της Σεχραζάντ εμφανίζεται προς το τέλος του μέρους. Οι ήχοι της άρπας και των ξύλινων πνευστών δημιουργούν μια εξωτική ατμόσφαιρα που ταξιδεύει

τη φαντασία μας σε μέρη μακρινά και παραδεισένια. Το θέμα του σουλτάνου Σαχριάρ με το οποίο ανοίγει το τέταρτο μέρος μας επαναφέρει απότομα στην πραγματικότητα, μετά την ονειροπόληση της προηγούμενης ιστορίας. Σύντομα η γρήγορη και ταραγμένη μουσική μας παραπέμπει στο συνωστισμό του *Παζαριού της Βαγδάτης* και στο *Ναυάγιο*, τις νέες ιστορίες της Σεχραζάντ. Κατά τη διάρκεια του τελευταίου μέρους επανεμφανίζονται μελωδίες ανάμικτες από τα προηγούμενα μέρη, όμως τον τελευταίο λόγο έχει και πάλι η Σεχραζάντ. Όταν επανέρχεται παραλληλαγμένη η κυματιστή μελωδία της, μας προσδίδει σταδιακά ένα αίσθημα ανακούφισης. Αυτό θα είναι το πρώτο βράδυ έπειτα από τρία χρόνια, που η Σεχραζάντ μπορεί επιτέλους να κοιμηθεί ήσυχη πια για τη ζωή της, καθώς και για τη ζωή των υπόλοιπων γυναικών της Βαγδάτης.

Μαρία Μπελίδου

Χίθιες και Μία νύχτες Τόμοι I-VII, αγνώστου Άραβα συγγραφέα. Μετάφραση από τα Αραβικά Κ. Τρικογλίδου, εκδ. Ηριδανός. *My musical life*, Rimsky-Korsakov, εκδ. Faber and Faber, London-Boston.

Nikolai Rimsky-Korsakov

(1844-1908)

Ο Rimsky-Korsakov θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους συνθέτες και θεωρητικούς της ρωσικής εθνικής σχολής.

Ξεκίνησε μαθήματα πιάνου σε ηλικία 6 ετών δείχνοντας αμέσως ιδιαίτερη κλίση και σε σύντομο διάστημα ήταν σε θέση να γράφει δικές του συνθέσεις. Αν και η καρδιά του παρέμενε πάντα δοσμένη στη μουσική, ακολούθησε την καριέρα του Αξιωματικού του Ναυτικού, συνεχίζοντας την παράδοση της οικογένειάς του. Χωρίς να εγκαταλείψει τη στρατιωτική του καριέρα για πολλά χρόνια, προσπαθούσε διαρκώς να καλύψει τις μουσικές του γνώσεις, τις οποίες ο ίδιος θεωρούσε ανεπαρκείς.

Το 1861 γνώρισε τους διάσημους ρώσους συνθέτες Balakirev, Mussorgsky και Cui. Ενθουσιασμένος με τις απόψεις τους για τις σύγχρονες τάσεις της μουσικής και επηρεασμένος από τις συζητήσεις τους, άρχισε να ασχολείται εντατικότερα με τη σύνθεση.

Χάρη στη σκληρή δουλειά απέκτησε όλες τις θεωρητικές βάσεις αλλά και την τεχνική που του έλλειπε και το 1871 μάλιστα απο-

δέχτηκε τη θέση καθηγητή σύνθεσης και ενορχήστρωσης που του πρότειναν στο Ωδείο της Αγίας Πετρούπολης.

Μαζί με τους Balakirev, Mussorgsky, Cui και Borodine, ο Rimsky-Korsakov σχημάτισε στην Αγία Πετρούπολη μια ομάδα νεωτεριστών μουσικών, γνωστή ως ισχυρή «Ομάδα των Πέντε», η οποία εκπροσωπούσε μια πιο εθνική μουσική άποψη από αυτή των δυτικότερων συνθετών, όπως ο Tchaikovsky. Στόχος τους ήταν να προσδίδουν στα έργα τους έναν ευδιάκριτο ρωσικό χαρακτήρα, χρησιμοποιώντας στοιχεία των λαϊκών τραγουδιών και χορών της πατρίδας τους.

Στις συχνές συναντήσεις τους μελετούσαν έργα συνθετών όπως ο Beethoven, ο Schumann, ο Mendelssohn, ο Liszt, ο Glinka και συζητούσαν τις σύγχρονες τάσεις της λογοτεχνίας και της τέχνης, προσπαθώντας να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες.

Ακόμη και μετά τη διάλυση της «Ομάδας των Πέντε», ο Rimsky-Korsakov βρέθηκε ανάμεσα στα μέλη ενός νέου μουσικού

κύκλου με συγγενικούς στόχους, στον οποίο ανήκαν ένας ευκατάστατος εκδότης και λήτρης της μουσικής δωματίου, ο Belayev και ο συνθέτης Glazounov. Με την εντατική δουλειά και τη διαρκή αναζήτηση, ο Korsakov κατάφερε να βρει το δικό του μουσικό ύφος και να διαφοροποιηθεί από τους υπόλοιπους ρώσους συνθέτες. Τα μακρινά ταξίδια που έκανε ως ναυτικός, του έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσει και να εμπνευστεί από τη μουσική άλλων λαών.

Οι συνθέσεις του είναι πλούσιες σε ηχοχρώματα, σε λαμπερές ενορχηστρώσεις, ρυθμικό σφρίγος και έντονα στοιχεία της ρώσικης λαϊκής μουσικής. Η επιρροή που άσκησε τόσο στους μαθητές του, όπως ο Prokofiev και ο Stravinsky, όσο και σε άλλους μεταγενέστερους συνθέτες όπως ο Ravel και ο Debussy, είναι εμφανέστατη στα έργα τους.

Ο Rimsky-Korsakov συνέθεσε 15 όπερες, τρεις συμφωνίες, χορωδιακή μουσική και πολλά τραγούδια.

Μαρία Μπελίδου

Αλέξης Κωστάλης

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Όταν τελείωσε το Α΄ Πρότυπο Γυμνάσιο Αρρένων, σπούδασε Οικονομία και Φιλολογία στις Ηνωμένες Πολιτείες, ζήσοντας και συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στη Γλωσσολογία.

Έχει σπουδάσει επίσης πιάνο, κλασικό τραγούδι (κόντρα tenόρος – με τη Μαρία Κωνσταντίνου) και κλασικό χορό.

Από τα παλαιότερα στελέχη της ΕΡΤ, είναι τώρα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας και μέλος επίσης της «Επιτροπής Ειδικών Μουσικής και Χορού» της EBU (European Broadcasting Union).

Είναι επίσης μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Δημοτικής Επιχείρησης Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καθαμάτας (Δ.Ε.Π.Α.Κ.) ως εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού.

Έχει χρηματίσει μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου του Φεστιβάλ Αθηνών.

Παράλληλα με την υπηρεσία του στην ΕΡΤ έχει δημοσιογραφήσει σε εφημερίδες και περιοδικά (Επίκαιρα, Αθηνόγραμμα, Μεσομυρνή, Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία).

Άθινα Μπαλιτάς

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Σπούδασε μουσική στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Με υποτροφία της «Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών» συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στη Hochschule der Künste της Βερολίνου από όπου πήρε το Δίπλωμα σύνθεσης και διεύθυνσης ορχήστρας.

Από το 1983 έως το 1992 ήταν Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Από το 1994 έως το 1997 είχε τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και κατά την περίοδο 1997-1999 ήταν Καλλιτεχνικός Διευθυντής των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ.

Σήμερα είναι διευθυντής του Ωδείου «Μουσικό Κολλέγιο» στη Θεσσαλονίκη και του «Ελληνικού Ωδείου» στην Αθήνα.

Παράλληλα διδάσκει στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ο Άθινα Μπαλιτάς είναι μέλος της «Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών». Έργα του (μουσική δωματίου, χορωδιακά, για ορχήστρα, όπερα κλπ.) έχουν πολλές φορές παρουσιαστεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ως Μαέστρος έχει διευθύνει πολλές φορές όλες τις ελληνικές ορχήστρες και έχει δώσει συναυλίες σε χώρες του εξωτερικού, όπως οι: Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Βέλγιο, Τσεχοσλοβακία, Σουηδία, Αυστρία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Κύπρος, Σοβιετική Ένωση, Τουρκία, Ηνωμένες Πολιτείες, Αργεντινή, Αυστραλία, Αγγλία κ.α.

Από το καλοκαίρι του 2001 είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Μουσικού Φεστιβάλ Πάτμου «Η Θεία Αποκάλυψη της Μουσικής».

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ιδρύθηκε το 1959 από τον Σόλων Μιχαηλίδη.

Πολλοί και σημαντικοί έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκιάπηλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μιχαηλίδης, ο Κάρλος Τρικοπιδής (αναπληρωτής), ο Κοζμάς Γαλιζιάς, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης (αναπληρωτής), ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης (αναπληρωτής). Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και

διευθυντής της είναι ο Μύρων Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ού αιώνα, δίνοντας ιδίαιτερη έμφαση στην προώθηση νέων ταλέντων.

Διάσημοι καλλιτέχνες έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. όπως: L. Pavarotti, A. Khachaturian, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky,

Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura -
Skoda, N. Magalov, L. Kogon, R. Ricci,
Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov,
C. Katsaris, L. Eerman, P. Fournier,
B. L. Gelber, W. Nelson, C. Mandeal,
Κ. Πασχάλης και άλλοι.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
εμφανίζεται επίσης σε σημαντικά φεστι-
βάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

<i>Πρόεδρος</i>	Αλέξανδρος Μπακατσέλης
<i>Αντιπρόεδρος</i>	Γεώργιος Πενέλης
<i>Γεν. Γραμματέας</i>	Στέλιος Νέστωρ
<i>Ταμίας</i>	Παναγιώτης Μάμαλης
<i>Μέλη</i>	Ακκάς Γεώργιος
	Αναστασιάδου-Πασσιά Ελένη
	Λαμπράκης Χρήστος
	Μακρίδου Καλλιόπη
	Πάντου Άννα
	Πυθαρινός Κωνσταντίνος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

<i>Πρόεδρος</i>	Κωνσταντίνος Πυθαρινός
<i>Αντιπρόεδρος</i>	Γεώργιος Ακκάς
<i>Γεν. Γραμματέας</i>	Καίτη Δαραβίγγα
<i>Ταμίας</i>	Θωμάς Τρικούκης
<i>Μέλη</i>	Αθανασιάδου Άσπα
	Βαθαλά Τερέζα
	Κωνσταντινίδης Παντελής
	Λαμπράκης Χρήστος
	Μπακατσέλης Αλέξανδρος
	Νέστωρ Στέλιος
	Παντερμαλής Δημήτριος

<i>Γενική Διεύθυνση</i>	Γεώργιος Παρισάκης
<i>Καλλιτεχνική Διεύθυνση</i>	Νίκος Αθηναίος
<i>Οικονομική-Διοικητική Διεύθυνση</i>	Μηλίτσα Χασάπη
<i>Τεχνική Διεύθυνση</i>	Απόστολος Ανδριάς

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Σύλλογος Φίλων Μουσικής Αθηνών

Αθηναϊκή Ζυθοποιία
(*επί Προεδρίας Μηνά Τάνε*)

Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος
(*επί Διοικήσεως Θεοδώρου Καρατζά*)

Ακτή Μυρίνας

Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος
(*επί Προεδρίας Ιωάννη Στουρνάρα*)

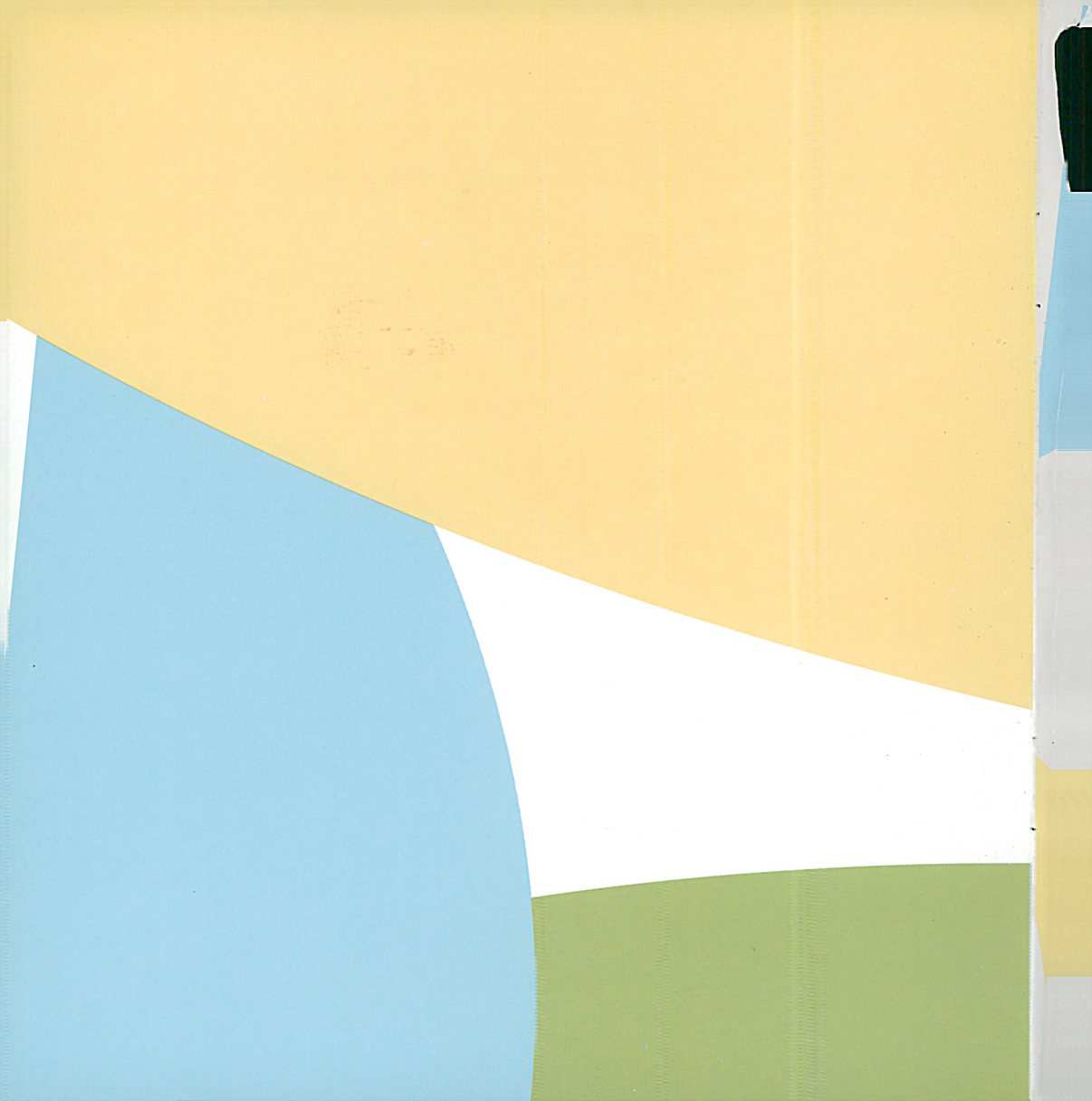
ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Μαργαρίτα Γελβάρη

ΔΩΡΗΤΕΣ

Σάκης & Μαργαρίτα Αθανασιάδη

ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
2004 - 2005

14/11/2004	Κυριακάτικο Μουσικό Πρωινό	Αθηναϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων
15, 16/11/2004	Σχολικές Παραστάσεις	Αθηναϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων
15, 16, 17/12/2004	Σχολικές Παραστάσεις	Χριστούγεννα στο Μέγαρο Το παιδί και το όνειρο

ΕΚΔΟΣΗ Σ.Μ.Μ.Θ.

Τμήμα Προβολής, Γωλήσεων και
Δημοσίων Σχέσεων

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

Κείμενα

Μαρία Μπελιόου

Μετάφραση Παραμυθιών
Συριένω Νάλαμα

Διόρθωση Κειμένων
Δημήτρα Αθανασάου

Σχεδιασμός Έντυπου Υλικού
CAT Advertising

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
ΣΧΗΜΑ & ΧΡΩΜΑ

Χορηγός έτους

ALPHA BANK

25ης Μαρτίου και Παραλία, 546 46 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο: 2310 895 800, Fax: 2310 895 954

E-mail: info@tch.gr

www.tch.gr

